

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Neuwirthové a soudců JUDr. Daniely Kabátové a JUDr. Martina Putíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Jaroslav K.**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupený advokátem JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D.
sídlem Bráfova tř. 770/52, 674 01 Třebíč

proti
žalované: **PAPEI, a. s.**, IČO 44223081
sídlem Chelčického 627, 413 01 Roudnice nad Labem
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M.
sídlem Jungmannova 845/24, 110 00 Praha 1

o zaplacení 251.060 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně, pobočky ve Valašském Meziříčí, ze dne 19. 7. 2019, č. j. 19 C 18/2019-125,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Žalobce **je povinen zaplatit** žalované náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 26.730 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Pavla Dejla, Ph.D., LL.M., sídlem Jungmannova 754/24, Praha 1.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu žalobce na zaplacení částky 251.060 Kč spolu s úrokovým příslušenstvím a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 65.296,44 Kč, k rukám zástupce žalované.
2. Okresní soud dospěl k závěru, že nárok žalobce není důvodný, když v době trvání předběžného opatření, resp. v žalovaném období, tedy v měsících červenci a srpnu 2016, za které požaduje žalobce újmu po žalované, byla platná a účinná smlouva ze dne 27. 12. 2014 o odvádění

a vypouštění odpadních vod. Tato smlouva byla doplněna dodatkem č. 1 ze dne 7. 5. 2015, kdy v bodě článku IV. nového odstavce 4 je uvedena maximální pevná cena měsíčně 450.000 Kč bez DPH. Ve smlouvě je přesně specifikováno, jakým způsobem má být cena za poskytnuté služby účtována, tedy vždy do 10. dne v měsíci následujícího po měsíci, za který bylo fakturováno s tím, že každá jednotlivá faktura bude vystavována s dobou splatnosti 15 dnů od doručení. Toto ustanovení smlouvy žalobce porušil, když daňový doklad č. 314392, vystavený 31. 3. 2016, se vztahuje k fakturovanému období měsíce března 2016, ovšem datum splatnosti na faktuře 10. 4. 2016 je v rozporu s uzavřenou smlouvou, a pokud žalobce 17. 5. 2016 odstoupil od předmětné smlouvy z důvodu prodlení s nezaplacením této faktury, odstoupení nebylo řádné, neboť by tak žalobce zneužíval svého vlastního pochybení k porušení povinností ze smlouvy. Z toho důvodu tak nemůže být nárok uplatněný žalobou fakturovaný fakturami ze dne 31. 7. 2016 a 31. 8. 2016 újmou ve spojení s předběžným opatřením, když se jedná o plnění na základě platné a účinné smlouvy.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas odvolání, kterým se domáhal jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně, příp. změny rozsudku tak, že žalobě bude vyhověno. Uvedl, že ze všech důkazů vyplývá, že v rozhodném období čistil žalobce pro žalovanou odpadní vody pouze na základě vydaného předběžného opatření, a pokud soud některé důkazy ignoroval, tak dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, neboť každá činnost má určitou majetkovou hodnotu a pokud za ni žalobce nedostal zapláceno, jedná se o újmu, která mu byla způsobena tím, že se musel podrobit autoritativně vydanému předběžnému opatření. Pokud soud uvádí, že žalobce plnil na základě smlouvy, a nikoliv na základě předběžného opatření, pak byl na místě postup dle § 118a odst. 2 o. s. ř., aby soud žalobce poučil o tom, že věc je možno posoudit jinak. Klíčové je to, že žalobce vykonal pro žalovanou určitou činnost, jejíž plnění si žalovaná vynutila na základě předběžného opatření a žalovaná ji nezaplátila. Pokud se soud nezabýval smluvním plněním v rozhodném období s tím, že je předmětem sporu vedeného u Okresního soudu ve Vsetíně, pobočky ve Valašském Meziříčí, sp. zn. 113 C 12/2018, tak je to další vada řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Pokud žalovaná namítá, že žalobce neplnil některé své povinnosti jako zajišťovat odběry akreditovanou laboratoří nebo předávání vzorků nějakým konkrétním způsobem, pak to nemělo žádný vliv na plnění, které žalobce žalované poskytoval. Pokud žalovaná tvrdí, že žalobce plnil vadně, pak má práva z vadného plnění, když vady žalobci nevytkla. Ve sporu zůstalo zcela nevyhodnoceno, že pokud soud považuje čištění odpadních vod žalobcem za smluvní plnění a přebírá argumentaci žalované, že nemusí platit příplatek za čištění, když žalobce neodebíral vzorky nějakým přesně stanoveným způsobem, pak předběžné opatření, které navrhla žalovaná jako součást plnění, které po žalobci požaduje, stylizoval toliko jako zajištění odvádění a čištění odpadních vod. Žalobce nemohl plnit v uvedené věci na základě smlouvy, neboť její účinnost skončila odstoupením žalobce a žalovaná nikdy u soudu platnost tohoto odstoupení nenapadla, takže nikdy žádný soud neplatnost odstoupení od smlouvy uzavřené mezi žalobcem a právním předchůdcem žalované nevyslovil. Navíc žalobce fakturoval žalované náklady za odkanalizování a čištění odpadních vod prováděné na základě předběžného opatření víc než seriózně, a to v ceně podle mezi nimi dříve platné smlouvy, nikoliv v ceně obvyklé v místě a čase, která by byla daleko vyšší.
4. Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Uvedla, že žalobcem tvrzený nárok na jím poskytnuté plnění v období měsíců červenec a srpen 2016, které vůči žalované uplatnil fakturami č. 314411 a 314417, není újmou, když žalobce byl předběžným opatřením donucen plnit pouze to, co měl plnit na základě platné a účinné smlouvy. Žádná újma v příčinné souvislosti s nařízením předběžného opatření nevznikla a ani vzniknout nemohla, neboť předběžným opatřením mu byla uložena pouze ta povinnost, kterou měl plnit vůči společnosti VPDZ. Pokud se týká namítaného nedostatku poučení ze strany okresního soudu dle § 118a odst. 2 o. s. ř., soudy mohou poskytovat pouze poučení procesního charakteru, nikoliv hmotněprávní poučení. Žalobní tvrzení ani v nejmenším neposkytují oporu pro posouzení žalobcem tvrzeného

nároku jako nároku na doplatek smluvní ceny za jím poskytnuté služby. Zmatečnou je námitka, že nikdy žádný soud neplatnost odstoupení od smlouvy uzavřené mezi žalobcem a právní předchůdkyní žalované nevyslovil, když otázkou (nejen) platnosti odstoupení žalobce od smlouvy se náležitě zabýval soud I. stupně v rozsudku, když z důvodů podrobně popsanych v odůvodnění rozsudku posoudil žalobcovo odstoupení od smlouvy jako neplatné právní jednání. Má-li směřovat žalobcova námitka k tomu, že by nejprve muselo být soudem pravomocně ve výroku určeno, že předmětné odstoupení žalobce od smlouvy je neplatné, jinak by k neplatnosti odstoupení od smlouvy nemohl soud v projednávané věci přihlížet, pak se jedná o další nesprávnou námitku žalobce. V případě, že na podání určovací žaloby není dán naléhavý právní zájem, potud lze takové určení vyřešit jako předběžnou otázku v řízení o žalobě na plnění. Bylo v řízení prokázáno, že společnost VPDZ zaplatila žalobci ve vztahu k období červenec 2016 částku 52.890 Kč, což odpovídá součtu smluvní ceny určené dle smlouvy ve výši 45.991 Kč navýšené o 15% DPH a ve vztahu k období srpen 2016 částku 32.998 Kč, což odpovídá součtu smluvní ceny určené dle smlouvy ve výši 28.694 Kč navýšené o 15% DPH. V daném období byl žalobce oprávněn nárokovat pouze smluvní odměnu určenou v souladu se smlouvou, tj. sjednanou základní cenu za služby určené dle článku IV. smlouvy, neboť ze strany žalobce nebylo dlouhodobě postupováno tak, aby mu podle smlouvy vznikl nad rámec základní ceny za služby též příplatek. Ze smlouvy je patrné, že smluvní cena byla sjednána způsobem, dle které nad rámec základní ceny za služby mohl žalobci vzniknout nárok na příplatek, pouze pokud by byly naplněny podmínky sjednané v článku III. smlouvy pro případ prokazatelného a řádně oznámeného překročení sjednaných limitů znečištění vypouštěných odpadních vod. Žalobce neprokázal, že by uvedený smluvní mechanismus dodržel a své povinnosti v konkrétním fakturačním období splnil, zejména že by žalobce dodržel povinnost bez zbytečného odkladu informovat VPDZ a zjištění doložit kopií laboratorních rozborů tak, aby strany mohly nechat provést nový odběr pro kontrolní rozbor v době co nejkratší. Naopak z žalobcem předložených protokolů vystavených laboratoří AKS Czech Republic, s. r. o., vyplývá, že odběry vzorků neprovedla akreditovaná laboratoř, a žalobci proto v předmětném období nemohl vzniknout nárok na příplatek k základní ceně za služby. Pokud společnost VPDZ uhradila žalobci základní cenu za služby poskytované v měsících červenci a srpnu 2016, pak žalobce vůči žalované nemá v dané souvislosti žádné další smluvní či jiné nároky.

5. Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal rozsudek okresního soudu v souladu s ust. § 212 věta první a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
6. Odvolací soud se plně ztotožňuje se skutkovými zjištěními, jak je učinil okresní soud, když ta považuje za správná a úplná s ohledem na předmět žaloby. V podrobnostech na skutková zjištění učiněná okresním soudem odvolací soud plně odkazuje.
7. Stejně tak se shoduje odvolací soud s právními závěry učiněnými okresním soudem.
8. Okresní soud zcela správně žalobu žalobce s ohledem na skutková tvrzení uvedená v žalobě posuzoval dle § 77a odst. 1 o. s. ř., dle kterého zaniklo-li nebo bylo-li zrušeno nařízené předběžné opatření z jiného důvodu než proto, že návrhu ve věci samé bylo vyhověno, nebo proto že právo navrhovatele bylo uspokojeno, je navrhovatel povinen nahradit škodu a jinou újmu každému, komu předběžným opatřením vznikla. Této odpovědnosti se navrhovatel nemůže zprostit, ledaže by ke škodě nebo k jiné újmě došlo jinak. Dle odst. 2 žalobu na náhradu škody nebo jiné újmy podle odst. 1 je třeba podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy předběžné opatření zaniklo, nebo kdy bylo pravomocně zrušeno, jinak právo zanikne. Zmeškání této lhůty nelze prominout.
9. Odvolací soud má za to, že žalobci tvrzená újma v příčinné souvislosti s nařízeným předběžným opatřením nevznikla a vzniknout ani nemohla, neboť se jednalo o plnění dle platné smlouvy, a to i bez toho, že by bylo vydáno předběžné opatření. Za dané období mohl vzniknout žalobci pouze nárok na smluvní odměnu dle uzavřené smlouvy ze dne 27. 12. 2014 včetně jejího dodatku. Jak

vyplývá z žalobních tvrzení, žalobce účtoval náhradu za ztrátu za neoprávněné vypouštění odpadních vod do kanalizace dle § 10 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., přičemž ovšem k neoprávněnému vypouštění odpadních vod nedošlo, neboť zde byla platná smlouva, jak k tomuto správně dospěl okresní soud. Odvolací soud se shoduje s jeho hodnocením, že k odstoupení od dané smlouvy ze strany žalobce nedošlo důvodně, když žalobce chybně účtoval daňovým dokladem č. 314392, který byl vystaven 31. 3. 2016, i když se vztahuje k fakturovanému období měsíce března 2016, neboť datum splatnosti zde byl stanoven 10. 4. 2016, což je v rozporu s uzavřenou smlouvou, dle které má být fakturováno vždy do 10. dne v měsíci následujícím po měsíci, za který je fakturováno, a že každá jednotlivá faktura bude vystavována s dobou splatnosti 15 dnů od doručení. Proto pokud žalobce přispisem ze dne 17. 5. 2016 odstoupil od předmětné smlouvy z důvodu prodlení se zaplacením této faktury, stalo se tak nedůvodně, na což také žalovaná žalobce upozornila a sdělila mu, že s odstoupením od smlouvy nesouhlasí a toto neuznává (přípis ze dne 19. 5. 2016). Navíc bylo fakturováno rovněž v rozporu s článkem IV. odstavce 4 dodatku č. 1 ze dne 7. 5. 2015, kde maximálně mohla být účtována částka ve výši 450.000 Kč bez DPH, přičemž danou fakturou byla účtována částka ve výši 673.804 Kč. Tuto otázku si zcela správně okresní soud posoudil jako předběžnou otázku k žalobě na plnění, tedy na zaplacení újmy žalobci, která je uplatňována touto žalobou, když rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně, pobočky ve Valašském Meziříčí, ze dne 12. 4. 2017, č. j. 19 C 186/2016-140, byla žaloba na určení, že právní poměr mezi společností Velkopavlovické drůbežářské závody coby odběratelem a žalobcem coby provozovatelem byla zamítnuta, a to z důvodu nedostatku naléhavého právního zájmu na této určovací žalobě, když tato otázka platnosti či neplatnosti odstoupení od dané smlouvy, a tedy existenci dané smlouvy, je nutno posoudit jako předběžnou otázku v řízení o plnění.

10. Pokud tedy žalobce žalované plnil, byl k tomu povinen na základě platné smlouvy ze dne 27. 12. 2014, a to bez ohledu na to, že bylo vydáno předběžné opatření, které ukládalo žalobci zajistit pro žalovanou odvádění a čištění odpadních vod, a že toto předběžné opatření bylo následně usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2017, č. j. 15 Co 423/2016 - 141, změněno tak, že návrh na vydání předběžného opatření byl zamítnut.
11. Nelze souhlasit s námitkou žalobce, že okresní soud měl žalobu posoudit jako plnění ze smlouvy a přiznat žalobci tuto částku z tohoto důvodu, když soud je vázán žalobními tvrzeními a vylíčeným skutkovým stavem a z žaloby jednoznačně vyplývá, že žalobce se domáhá újmy v souvislosti s nařízeným předběžným opatřením, které bylo následně zrušeno a stejně tak odůvodňuje, jak dospěl k výši újmy, když z žalobních tvrzení se jednoznačně podává, že se nedomáhá plnění na základě uzavřené smlouvy. V tomto směru nebylo na místě poskytovat žalobci poučení ve smyslu ust. § 118a odst. 2 o. s. ř., neboť toto ustanovení se na daný případ nevztahuje, když žalobce se jednoznačně domáhal újmy ve smyslu ust. § 77a o. s. ř. v souvislosti s vydaným předběžným opatřením, které bylo následně zrušeno a okresní soud ani jinak věc po právní stránce neposuzoval, než podle žalobních tvrzení. Okresní soud správně uzavřel, že újma žalobci nemohla v souvislosti s vydaným předběžným opatřením vzniknout, neboť zde byla platná smlouva.
12. Rovněž tak nelze považovat částečné zaplacení žalovanou na faktury, které jsou předmětem žaloby, za uznání dluhu žalovanou, když žalovaná jednoznačně dávala od samého počátku najevo, že se zbytkem vyúčtovaných částek nesouhlasí. V souladu s ust. § 2054 odst. 2 o. z., dle kterého plní-li dlužník dluh zčásti, má částečné plnění účinky uznání zbytku dluhu, lze-li z okolností usoudit, že tímto plněním dlužník uznal i zbytek dluhu. Z okolností nelze usoudit, že by částečným plněním žalovaná uznala zbytek dluhu.
13. S ohledem na shora uvedené tak byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen v souladu s ust. § 219 o. s. ř., a to včetně nákladového výroku.
14. V odvolacím řízení byla žalovaná plně úspěšná a za toto odvolací řízení jí náleží plná náhrada nákladů. V odvolacím řízení učinil zástupce žalované 2 úkony právní služby, a to je vyjádření

k odvolání a účast u odvolacího jednání, za což mu náleží odměna 2 x po 9.340 Kč, dále 2 režijní paušály po 300 Kč, cestovné za cestu z Prahy do Ostravy a zpět vlakem, celkem 1.211 Kč, náhrada za ztrátu času 14 půlhodin po 100 Kč za cestu vlakem 1.400 Kč, 2 půlhodiny po 100 Kč za cestu MHD, tj. celkem 22.091 Kč, z toho 21% DPH činí 4.639 Kč. Celkem činí náklady odvolacího řízení 26.730 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat dovolání**, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení, prostřednictvím okresního soudu, k Nejvyššímu soudu České republiky.

Ostrava 26. února 2020

JUDr. Šárka Neuwirthová v. r.
předsedkyně senátu